

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวินัยและนิติการ กองบริหารงานบุคคล โทร ๖๐๖๖

ที่ อว.๐๖๕๒.๑๔/ ๕๑๒๒ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง แจ้งเวียนเรื่องจรรยาบรรณอาจารย์

เรียน คณบดีทุกคณะในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตามที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วยมาตรฐานทางจรรยาบรรณที่พึงมีในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งข้อ ๑๓ ได้กำหนดจรรยาบรรณของอาจารย์ไว้ดังต่อไปนี้

“ข้อ ๑๓ ข้าราชการที่เป็นอาจารย์นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ถึงข้อ ๑๒ แล้ว พึงมีจรรยาบรรณเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) พึงประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และวางตนให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ประสพความรู้แก่นักศึกษา

(๒) พึงแจ้งให้นักศึกษาทราบแนวทางการสอนและการวัดผล และพึงประเมินผลการสอนตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) พึงสอนนักศึกษาอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม ไม่ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของนักศึกษา

(๔) พึงสอนตรงเวลาที่กำหนด ไม่ทิ้งการสอนกลางคัน ไม่งดสอนโดยไม่มีเหตุอันควรถ้ามีการงดสอนพึงจัดสอนชดเชย

(๕) พึงสอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อมิให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) พึงละเว้นการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๗) พึงละเว้นการแก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ

(๘) พึงละเว้นการเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

ข้อ ๑๔ ได้กำหนดไว้ว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในข้อ ๑๓ (๑) (๒) และ (๓) ไม่เป็นความผิดวินัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณในข้อ ๑๓ (๔) เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

การประพฤติผิดจรรยาบรรณในข้อ ๑๓ (๕) (๖) (๗) และ (๘) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

เนื่องจากที่ผ่านมา มีการร้องเรียนจรรยาบรรณอาจารย์ในมหาวิทยาลัยอยู่บ่อยครั้ง เพื่อเป็นการให้ความรู้อาจารย์บรรจุใหม่และป้องกันการกระทำผิดวินัยที่เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ เห็นควรให้อาจารย์ของมหาวิทยาลัยฯ ได้ทราบถึงข้อมูลดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบและประชาสัมพันธ์ให้อาจารย์ในสังกัดได้ทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

๑๖. กิตติศรีปัญญา

(นางสาวนนท์นพร กิตติศรีปัญญา)

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ว่าด้วยมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๒

ด้วยเห็นสมควรกำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในมหาวิทยาลัยฯ ให้สอดคล้องกับ
ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑
และให้มีผลบังคับใช้กับบุคลากรทุกประเภทในมหาวิทยาลัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการประชุมครั้งที่ ๙/
๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วย
มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วยจรรยาบรรณ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และให้หมายความ
รวมถึง พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร

“อาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการผู้มีตำแหน่งวิชาการซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย และ
ให้หมายความรวมถึง ข้าราชการที่ทำหน้าที่สอน

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี คณบดี
ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการ
ในส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือกองที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายหรือโดย
สภามหาวิทยาลัย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยและตีความในกรณีที่มี
ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

จรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ เป็นประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณ เกียรติฐานะของข้าราชการ อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธา และยกย่องของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๗ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเองดังนี้

(๑) พึงเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และวางตนเป็นแบบอย่างที่ดี

(๒) พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า เพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาตนเองให้มีความสามารถและทักษะในการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๓) พึงละเว้นจากการนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๘ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพดังนี้

(๑) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์

(๒) วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๙ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานดังนี้

(๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม ไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมและปราศจากอคติ

(๒) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

(๓) พึงให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) พึงกล้าคิด กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายภายในกรอบความเชี่ยวชาญทาง

วิชาการของตน

(๕) พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๖) พึงละเว้นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบแก่ตนเองหรือผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๑๐ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงานดังนี้

(๑) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า ระมัดระวัง มิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเสียงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๒) พึงรักษาเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย โดยไม่กระทำการใดอันเป็นที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ดังนี้

(๑) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ให้ความร่วมมือผู้บังคับบัญชาในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน

(๒) พึงปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการในกรณี que เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น จะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญช้ายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

(๓) ฟังดูแลเอาใจใส่ผู้ได้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ได้บังคับบัญชา ปกครองผู้ได้บังคับบัญชาด้วยหลักความยุติธรรม ความเมตตาธรรม และไม่กลั่นแกล้งผู้ได้บังคับบัญชา

(๔) ฟังช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจกับบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ ๑๒ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชนและสังคม ดังนี้

(๑) ฟังประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาของบุคคลทั่วไป

(๒) ฟังให้บริการแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชนผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงแนะนำให้ไปติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๓) ฟังละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กับ โดยเสน่หาจากประชาชน ผู้รับบริการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้ว และทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

(๔) ฟังให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้รับบริการ ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

(๕) ฟังรักษาความลับของนักศึกษาและผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ

ข้อ ๑๓ ข้าราชการที่เป็นอาจารย์นอกจากต้องปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ถึงข้อ ๑๒ แล้ว ฟังมีจรรยาบรรณเพิ่มเติมดังนี้

(๑) ฟังประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และวางตนให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ประสาธความรู้แก่นักศึกษา

(๒) ฟังแจ้งให้นักศึกษาทราบแนวทางการสอนและการวัดผล และฟังประเมินผลการสอนตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) ฟังสอนนักศึกษาอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม ไม่ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของนักศึกษา

(๔) ฟังสอนตรงเวลาที่กำหนด ไม่ทิ้งการสอนกลางคัน ไม่งดสอนโดยไม่มีเหตุอันควร ถ้ามีการงดสอนฟังจัดสอนชดเชย

(๕) ฟังสอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อมิให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) ฟังละเว้นการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๗) ฟังละเว้นการแก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ

(๘) ฟังละเว้นการเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดจากนักศึกษาเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

ข้อ ๑๔ การประพฤติผิดจรรยาบรรณในข้อ ๗ (๑) (๒) ข้อ ๘ ข้อ ๙ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ข้อ ๑๓ (๑) (๒) (๓) ไม่เป็นความผิดวินัย

การประพฤติผิดจรรยาบรรณในข้อ ๑๓ (๔) เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

การประพาศติผิดจรรยาบรรณในข้อ ๗ (๓) ข้อ ๙ (๖) ข้อ ๑๒ (๕) ข้อ ๑๓ (๕) (๖) (๗) และ (๘) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๒

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการจรรยาบรรณ" มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) กำหนดแนวทางการส่งเสริมและการกำกับดูแลให้ข้าราชการปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างสม่ำเสมอ

(๒) พิจารณาวินิจฉัยการประพาศติผิดจรรยาบรรณ

(๓) ติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณข้าราชการ และสรุปรายงานผลการดำเนินการทางจรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัยปีละหนึ่งครั้ง

(๔) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณข้าราชการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๖ องค์ประชุม การออกเสียงลงมติ และการจัดทำรายงานการประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

กระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๗ เมื่อมีผู้กล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควร หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการผู้ใดประพาศติผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวิธีที่เห็นสมควร เว้นแต่เป็นกรณีกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๘ การพิจารณาดำเนินการ ให้ยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหา มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานอย่างเต็มที่ มีโอกาสคัดค้านผู้สอบสวน และต้องคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๙ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกการกระทำผิดจรรยาบรรณไว้ในทะเบียนประวัติบุคคล และรายงานต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๒๐ การตกเตือน ให้ผู้บังคับบัญชาตกเตือนเป็นหนังสือโดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน หรือตกเตือนด้วยวาจา โดยแจ้งให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณทราบด้วยว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด และให้บันทึกการตกเตือนไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๒๑ การสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งเป็นหนังสือโดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย แล้วให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงนามรับทราบการสั่งไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๒๒ การทำทัณฑ์บน ให้ทำเป็นหนังสือแสดงให้เห็นว่าข้าราชการประพฤติผิดจรรยาบรรณในกรณีใด ตามข้อใด และให้ผู้ประพฤติผิดลงนามรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๒๓ ข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตกเตือน หรือไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนตามที่กำหนดในข้อ ๑๙ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๒๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางจรรยาบรรณแก่ข้าราชการในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณและพิจารณาภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง

กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการทางจรรยาบรรณอย่างถูกต้อง เป็นธรรม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการหรือสั่งการใหม่ให้ถูกต้อง เหมาะสมต่อไปก็ได้

หมวด ๔

การร้องทุกข์

ข้อ ๒๕ ข้าราชการผู้ใดเห็นว่าตนมิได้รับความเป็นธรรมจากการถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณ มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ก.อ.ม.) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการตกเตือน หรือการสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือการทำทัณฑ์บนตามข้อ ๑๙

ข้อ ๒๖ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์กรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๗ ข้าราชการผู้ใดมีกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อบังคับนี้มีอำนาจดำเนินการกับข้าราชการผู้นั้นตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ส่วนกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่มีการดำเนินการทางจรรยาบรรณก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังคงดำเนินการทางจรรยาบรรณไม่เสร็จ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามกฎหมาย หรือข้อบังคับเดิมที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการทางจรรยาบรรณโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือข้อบังคับเดิม
เสร็จไปแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าดำเนินการทางจรรยาบรรณนั้นเป็นอันใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

พล.อ.

พิจิตร กุลละวณิช

(พิจิตร กุลละวณิช)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร